

Otrdiena

Pielūdziet Radītāju

Mūžīgais evaņģēlijs
pirmā eņģeļa vēstī

Debesu vēstij, ko pasludina pirmais eņģelis, jāatskan pār pasauli, lai visi tiktu neatlaidīgi aicināti būties Radītāju, dot Viņam godu un pielūgt Viņu (Atkl 14:7). Pielūgsme vada mūs pašā kosmiskā konflikta vidū, aicinādama pielūgt Radītāju, nevis kritušo ķerubu (sal. Mt 4:9), kura nodoms ir izstumt Dievu no vienas Viņa radības daļas. Pielūgsme konfliktā ir izšķiroša.

Pielūgsme – apliecinājums uzticībai Jēram

Grieķu darbības vārds, kas Atkl 14:7 tulkots “pielūgt”, ir “proskuneo”, kā burtiskā nozīme ir ‘noliekties’ vai ‘apgulties’. Attiecināts uz cilvēkiem, šis vārds apzīmē cieņas izrādīšanu, bet, ja pielūgsmes objekts ir Dievs, tā

ir ķermeņa un iekšējās būtības noliekšanās un mūsu kritušā “es” izstumšana, lai mēs Viņā atrastu savas esamības pilnību, dzīves būtību un mērķi. Pielūgsme norāda uz divām svarīgām nostājām.

Pielūgsme kā ticības apliecība

Debesu būtnes krīt Dieva troņa priekšā un pielūdz Viņu, pasludinot: “Mūsu Kungs un Dievs, Tu esi cienīgs saņemt slavu un godu, un spēku, jo Tu esi radījis visu, ar Tavu gribu viss tapis un pastāv.” (Atkl 4:11)¹ Tās atzīst, ka pielūdz Dievu Radītāju, un aicina cilvēkus pievienoties pielūgsmē. Būtībā pielūgsme ir ticības apliecinājums Dievam, ko mēs pasludinām par savu Radītāju. Šis apliecinājums ar Gara palīdzību

dzīli iesakņojas mūsu iekšējā būtībā un izpaužas vārdos un darbos, kad noliecamies pilnīgā padevībā (sal. Rm 10:9, 10). Radītāja pielūgsmē lielā mērā ir saistīta arī ar dzīvību, jo Viņš ir mūsu dzīvības avots. Līdz ar to pielūgsmē mēs atrodamies mājās jeb sava Tēva klātbūtnē, kurš mūs mīloši radījis, dodot dzīvību. Tas izskaidro, kāpēc Bībelē Kungu slavēt var tikai tie, kas ir dzīvi (Ps 115:17, 18). Radība redz To, kas ir dzīvība, un noliecas Viņa priekšā pateicībā un mīlestībā. Šāda veida pielūgsmē nav šad tad praktizējama darbība, bet gan dzīve, kas tiek dzīvota pastāvīgā Kunga klātbūtnē, pazemībā staigājot Viņa priekšā.

Jānis redz Debesu būtnes nokrītam Jēra priekšā un saucam: “Tu esi cienīgs (..), jo tu tiki nokauts un esi izpircis Dievam ar savām asinīm ļaudis no katras cilts un valodas un tautas un tautības.” (Atkl 5:9) Pielūgsmē ir apliecinājums ticībai Kristum, kas, būdams Pestītājs, ir darījis mūs par jauniem radījumiem (Jņ 3:7; 2Kor 5:17). Pestīšanas konceptā ir ietverts tas, ka Dieva sākotnējā radība tika kritušā ķeruba sabojāta un cilvēce ir noklīdusi no mājām. Dieva Dēls nolaidās uz šo egocentrisko radījumu pilno planētu, lai vestu viņus atpakaļ (sal. Jes 53:6), pie dzīvības Avota. Zaudētā dzīvība, kas tika atjaunota,

pateicoties Kristus glābšanas darbam, visa Universa priekšā apliecina Viņu kā mūsu Pestītāju, kad noliecam savu kritušo “es” Viņa priekšā pateicīgā pielūgsmē.

Uzticības apliecinājums

Pielūgsmē ir uzticības apliecinājums Dievam kā Radītājam un Pestītājam. Ar to mēs kosmiskajā konfliktā nostājamies Dieva pusē, vienlaikus saceloties pret ļaunajiem spēkiem. Tāpat kā trīs Daniēla draugus (Dan 3:16–18) un pašu Daniēlu (Dan 6:10), Jēra sekotājus pūķis nevar iebiedēt. Tā kā radījumiem pašiem par sevi nav dzīvības, tie nespēj uzturēt savu dzīvību, nemaz nerunājot par citu radījumu dzīvībām. Tāpēc pielūgt kritušo ķerubu, izsakot tam uzticību, nozīmē izvēlēties nāvi. Dievam uzticīgajiem ļaudīm ir “svēto izturība”, un viņi “tur Dieva baušļus un Jēzus ticību” (Atkl 14:12, 1965. g. rev.). Tie pielūdz Dievu kā Radītāju un Pestītāju, un šī pielūgsmē atklājas viņu dzīvē neatlaidīgā paklausībā Dieva baušļiem un ticībā Kristum kā Pestītājam.

Baušļi, kas minēti Atklāsmes grāmatā, būtībā atsaucas uz dekalogu (2Moz 20:1–17). Aicinājums pielūgt Dievu ir aicinājums paklausīt pirmajam bauslim (Atkl 14:7), brīdinājums

nepielūgt zvēra tēlu aicina ievērot otro bausli (9. pants) un zvēra nosodišana par Dieva vārda zaimošanu prasa paklausību trešajam bauslim (Atkl 13:6). Pavēlē pielūgt Dievu, “kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus” (Atkl 14:7), lietota valoda un gūtas domas no ceturta baušļa (2Moz 20:11), norādot, cik svarīgs ir jautājums, kam mēs nesam pielūgsmi. “Ja sabats tiktu vispārīgi ievērots, tad cilvēku domas un jūtas godbijībā un pielūgsmē pievērstos Radītājam, tad nekad nerastos neviens elku pielūdzējs, ateists vai neticīgais.”²

Sabats ir ne tikai radīšanas piemiņa, bet arī piemiņa Tam, kas caur Kristu radījis visas lietas. Pūķis katrā ziņā grib panākt, lai šī piemiņa tiktu aizmirsta uz ilgu laiku. Tas izskaidro, kāpēc “sabata jautājums būs lielās cīņas jautājums, kurā piedalīsies visa pasaule”³. Mūsdienās sabata baušļa atmešanai

ir vismaz divi pamatveidi. Pirmais saistītās ar atkritušo kristietību, kas atceļ septīto dienu, Bībeles sabatu, un ieceļ svētdienas svinēšanu, savukārt otrais saistīts ar dabaszinātņu pētījumu pasauli. Dabiskās evolūcijas teorija no daudzu zinātnieku un citu speciālistu prātiem izstumj apziņu par pārdabiska, tomēr personīga Dieva Radītāja eksistenci, līdz ar to arī sabats Radītāja piemiņai tiek noraidīts. Saskaņā ar šiem ļaudīm nav ne Radītāja, ne arī vajadzības pēc tāda, jo viss, ko mēs redzam, ir nejaušu un bezmērķīgu dabas procesu rezultāts. Daudzi kristieši ir mēģinājuši savienot dabisko evolūciju ar kristīgo ticību, apgalvojot, ka Dievs radīja pasauli ilgstošā evolūcijas procesā, ko papildīja cīņas un ciešanas, izdzīvošana un nāve. Tāds Dievs nemaz nelīdzinās mīlošajam Bībeles Dievam, mūsu Radītājam un Pestītājam. Šādos apstākļos

**Pielūgsmē
mēs atrodamies mājās
jeb sava Tēva klātbūtnē.**

pirmais eņģelis aicina pielūgt Dievu; tas ir dzīvības un nāves jautājums.

Secinājumi

Konflikts turpinās, un tā pamatjautājums ir izskan skaidri: kurš ir pielūgsmes cienīgs? Tikai Dievs, kas caur Kristu radījis visas lietas un ar Jēra palīdzību mūs izglābis, ir pielūgsmes cienīgs. Tikai pats dzīvības avots var radīt un pārradīt dzīvību caur pestīšanu. Mēs apliecinām to kā patiesību, ja noliecamies Dieva un Jēra priekšā un pienesam pielūgsmi.

¹ Ja nav norādīts citādāk, Bībeles citātiem izmantots jaunais tulkojums latviešu valodā (2012).

² Elena Vaita "Lielā cīņa", 438. lpp.

³ *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, ed. F. D. Nichol, rev. ed., Ellen G. White Comments (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1980), vol. 7, p. 979.

Jautājumi pārdomām:

- 1. Pārdomājiet šīs dienas lasījumā apgalvoto: "Būtībā pielūgsmē ir ticības apliecinājums Dievam."**
- 2. Kāpēc nepieciešams izprast saikni starp pielūgsmi un radīšanu?**

- 3. Kā radoši un saistoši izklāstīt pirmā eņģeļa vēstī mums apkārtesošajiem cilvēkiem, kas tic evolūcijai?**